

LA SETMANA DE VALENTÍ PUIG

Pujol reconeix e

"De la futura evolució del recel de Pujol depèn gairebé tot, fins al punt que tots esperen a setembre pels nomenaments del defensor del poble, Consell del Poder Judicial, RTVE, etc., quan ja tendran algun indici de per on pugui anar l'acord pressupostari i el famós "impuls" autonòmic."

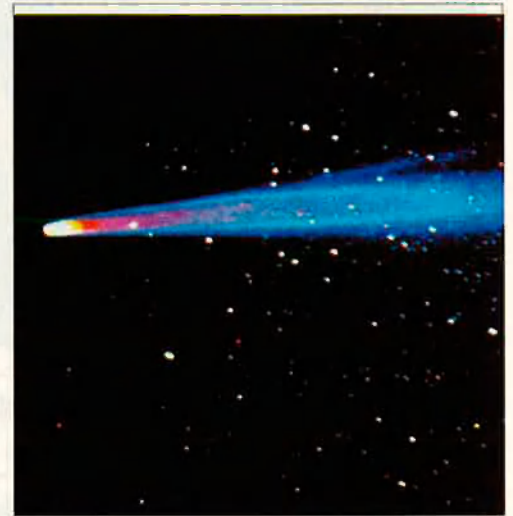

VICENT A. JIMÉNEZ

Josep Borrell.

Dilluns, 25. Lerma i Canellas demanen aigua; Bono vol guanyar les eleccions autonòmiques; Josep Borrell pretén demostrar que el Plan Hidrológico Nacional funciona. Després del foc, ve l'aigua i després de l'aigua, la pesca. Fa un any, quan érem en plena campanya de les eleccions legislatives, Borrell va fer callar Álvarez Cascos, del PP, amb afirmacions absolutes –absolutistes, realment– sobre la perfecció del Plan Hidrológico. Ara hem comprovat que tot allò –com el “canvi del canvi”, l'operació Garzón, la ratificació de Rubio i *tutti quanti*– no era veritat. De seguida que no plou, el país entra en discòrdia, de la mateixa manera que tot s'inunda de seguida que plou una mica massa.

Dimarts, 26. “Sí, no podem dir que l'economia realment no respiri millor, sortim de la recessió. Però, amb quines perspectives de creixement? Ara per ara, tot és molt fràgil, poc sòlid, difícilment comparable amb les economies de veritat. No puc constatar una voluntat política capaç de propiciar els fonaments d'un creixement. No veus que podem estar creant el miratge d'una millora miraculosa que en el fons avança per sota del potencial de creixement?”. Li he de respondre que jo no veig res, entre d'altres coses perquè el llenguatge dels economistes sempre m'ha semblat cosa de bruixots. “T'ho diré d'una altra manera: pel que fa a l'economia i al contrari del que diuen molts, no considero tan decisiva la participació de CiU. Vull dir que és una participació que no pot donar alegria econòmica tan aviat com voldríem. Però, pa-

ARXIU

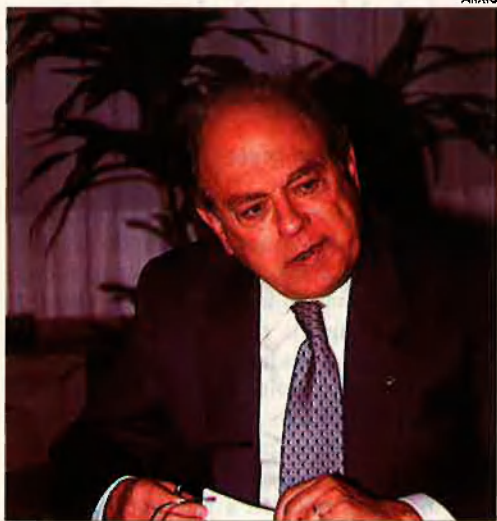
Els cometes poden determinar la història.

radoxalment, l'important és la participació política, sobretot perquè l'electoral convergent ho veu més com acció pactista que com a suport al socialisme. No és amb qui pacta que importa, tant com importa pactar amb qui mana. A la llarga, tendrem el mateix efecte quan CiU pacti d'una manera o de l'altra amb el PP de José M. Aznar, amb majoria absoluta o sense”.

Dimecres, 27. Potser encara tendran raó els pensadors apocalíptics: cada vegada hi ha més partidaris de les teories científiques que diuen que la Terra ens ve formada per catàstrofes còsmiques. *The Times* avui publica les indagacions del professor Bailie, de la Universitat de Belfast, amb la hipòtesi que la civilització clàssica d'Europa conclogué per mor d'una col·lisió còsmica. Fins ara, aquestes hipòtesis eren cosa de programa radiofònic de mitjanit, encara que alguns científics diguessin que un apocalipsi còsmic podia haver estat la causa de la desaparició dels dinosaures. Ara ja no és impossible que el xoc d'un cometa amb la Terra pugui ser l'origen de l'Edat Mitjana. La data crucial, segons el professor Bailie, és l'any 534, per moltes raons: el creixement dels arbres a Europa i Amèrica minva durant quinze anys; gran pol·lució atmosfèrica i una espècie d'hivern nuclear; fam, pestes, guerres i decadència. A Constantinoble, la població passa del mig milió als vint-i-cinc mil; l'emperador de la Xina ordena, sense motiu documentat, l'evacuació de mig milió d'habitants de la capital imperial i, de cop i volta, la població de cer-

s enganys de González

ARXIU

Jordi Pujol.

tes zones de la Xina baixa un vuitanta per cent. Escèptics o apocalíptics, a partir d'ara sentirem parlar sovint d'un asteroide gegant que va fer passar del món clàssic al món medieval, sense que ho tenguessin previst els marxistes ni l'últim energumen leninista —espècie ben pròpia de Catalunya.

Dijous, 28. Jordi Pujol ha supeditat els pressupostos a un acord sobre "impuls autòndic" i ha negat que sigui possible tancar ara els pressupostos. Pujol ha dit: "Tenim experiències no bones en aquest sentit, perquè algun cop, després d'expressar el nostre acord, s'han produït canvis sense consultar-nos, amb la confiança de tenir el nostre suport". És una manera més o menys polida de dir que no es refia del govern de Felipe González. És a dir, reconeix que els socialistes ja l'han enganyat d'altres vegades. De la futura evolució del recel de Pujol depèn gairebé tot, fins al punt que tots esperen a setembre pels nomenaments del defensor del poble, Consell del Poder Judicial, RTVE, etc., quan ja tendran algun indici de per on pugui anar l'acord pressupostari i el famós "impuls" autòndic. Agost serà el més incert de l'any 1994, amb la fauna política arran de la piscina i el telèfon portàtil a mà.

Divendres, 29. Una de les injustícies més flagrants del nostre temps és la marginació moral dels fumadors, precisament quan són les persones més altruistes a l'hora de finançar les despeses de l'estat. De cada cent pessetes que em gasto en tabac, setanta són

RAFA GIL

Els fumadors són persones altruistes.

impostos. Pel que fa a Espanya, paguem més com més cares són les cigarretes, al contrari d'altres països europeus on el fumador paga més com més cigarretes fuma. Sigui com sigui, és una prova d'immensa barbàrie que els fumadors —gent pacífica i de bonhomia— avui per avui encara no ens hem decidit a portar al tribunal d'Estrasburg.

Valentí Puig